

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **133** /ປປຍ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28.8.2015.

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິກົດລະບຽບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ກໍລະກົດ 2015;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 017/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 14 ສິງຫາ 2015.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ

- ມາດຕາ 1. ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ).
- ມາດຕາ 2. ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຈຸມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05 /ລພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 9 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິ ຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າ ຂອງວັນທີ 16 ກໍລະກົດ 2015

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

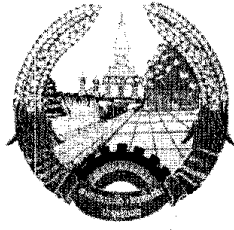
ມາດຕາ 2 ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ກໍລະກົດ 2015

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕິ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 62 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ກໍລະກົດ 2015

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1(ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສຶກສາ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ, ມີຄຸນນະພາບ, ມີຄວາມຍືນຍົງ ແນໃສ່ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ກາຍເປັນພົນລະເມືອງດີ, ມີຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ມີວິຊາຊີບ, ມີຄວາມຊຳນານງານ, ມີສຸຂະພາບພະລານາໄມ, ຮູ້ຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ສິລະປະວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ, ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2(ປັບປຸງ) ການສຶກສາ

ການສຶກສາ ແມ່ນ ຂະບວນການສອນ, ການຮຽນຮູ້ ທາງດ້ານທິດສະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ, ວິທະຍາສາດສັງຄົມ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຮອບດ້ານ.

ມາດຕາ 3(ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ພົນລະເມືອງ** ໝາຍເຖິງ ຄົນລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
2. **ຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ** ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດຕໍ່ຍອດຫຼັກສູດໃດໜຶ່ງ ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະດຽວກັນ;
3. **ຫຼັກສູດເຊື່ອມຕໍ່** ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດຕໍ່ຍອດຫຼັກສູດໃດໜຶ່ງ ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະທີ່ໃກ້ຄຽງກັນ;
4. **ຜູ້ທີ່ມີບັນຫາ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຖືກກັກຂັງ, ດັດສ້າງ ແລະ ບຳບັດ;
5. **ຄອບຄົວ** ໝາຍເຖິງ ພໍ່, ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງຂອງຜູ້ຮຽນ;
6. **ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ** ໝາຍເຖິງ ລະບົບການສຶກສາທີ່ເປັນເອກະພາບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ;
7. **ການສຶກສາຫຼັງປະລິນຍາ** ໝາຍເຖິງ ການສຶກສາລົງເລິກຂະແໜງວິຊາສະເພາະດ້ານໃດໜຶ່ງ;
8. **ການຈັດຕັ້ງປະກັນຄຸນນະພາບພາຍນອກ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ຢູ່ນອກ ຫຼື ບໍ່ຂຶ້ນກັບສະຖານການສຶກສາ;
9. **ທຸດຈະລິດ** ໝາຍເຖິງ ຄວາມລຳອຽງ, ຕົວະຍົວະ ແລະ ບໍ່ສັດຊື່ບໍລິສຸດ;
10. **ຈັນຍາບັນຂອງຄູ** ໝາຍເຖິງ ແບບແຜນໃນການປະພຶດຂອງຄູ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຄວາມສັດຊື່ບໍລິສຸດ, ຮັກອາຊີບ, ຮັກແພງຜູ້ຮຽນ, ເປັບແບບຢ່າງນຳໜ້າ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງ;
11. **ມູນຄ່າຫົວໜ່ວຍ** ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນບໍລິຫານໃຫ້ສະຖານການສຶກສາ ຂອງລັດ ຕໍ່ຄົນຕໍ່ປີ;
12. **ການວັດຜົນ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຈັດຫາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ ເພື່ອນຳໄປສູ່ການັດສິນຄຸນຄ່າ ດ້ວຍຫຼາຍວິທີການ ເຊັ່ນ ການກວດກາ, ການທົດສອບ, ການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ;
13. **ການປະເມີນຜົນ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນ ມາຕັດສິນຄຸນຄ່າ ຂອງຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນ;
14. **ຄະນະພັດທະນາການສຶກສາ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາການສຶກສາ ທັງໃນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງທົ່ວເຖິງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ບຸກຄະລາກອນຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 4(ບັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ

ລັດ ກຳນົດເອົາການສຶກສາເປັນວຽກງານໃຈກາງ ຂອງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສົ່ງເສີມທຸກເພດໄວ, ທຸກເຜົ່າ ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ໂພຊະນາການຂັ້ນ ພື້ນຖານໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ກຳນົດເອົາການສຶກສາພາກບັງຄັບເປັນການສຶກສາທີ່ບໍ່ໄດ້ເສັຍຄ່າ ຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ລັດ ເພີ່ມທະວີການລົງທຶນ ໃສ່ການພັດທະນາການສຶກສາ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເອົາໃຈໃສ່ ໃນການສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ມີນະໂຍບາຍຕໍ່ ຄູ, ບຸກຄະລາ ກອນການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮຽນ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໂດຍສະເພາະອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ວິຊາຊີບໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ, ມີຄຸນນະພາບ ດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ນະໂຍບາຍສົມເຊື່ອ, ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 5(ບັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສຶກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນ ມະນຸດແຫ່ງຊາດ;
2. ຮັບປະກັນ ສາມລັກສະນະ ຄື ລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະວິທະຍາສາດ ທັນສະໄໝ ແລະ ລັກສະນະມະຫາຊົນ;
3. ປະຕິບັດຕາມ ຫ້າ ຫຼັກມູນ ຄື ຄຸນສົມບັດສຶກສາ, ປັນຍາສຶກສາ, ແຮງງານສຶກສາ, ພະລະສຶກສາ ແລະ ສິລະປະສຶກສາຢ່າງເປັນເອກະພາບ;
4. ຮັບປະກັນໃຫ້ການຮຽນ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບ;
5. ປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງ ການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນກັບການ ສຶກສາອົບຮົມ ຢູ່ ໃນຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ;
6. ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບການສຶກສາພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 6(ບັບປຸງ) ສິດຂອງພົນລະເມືອງໃນການສຶກສາ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກສັນຊາດ, ເຊື້ອຊາດ, ສາດສະໜາ, ເຜົ່າ, ເພດ, ໄວ, ສະຖານະພາບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີສິດໄດ້ຮັບ

ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ການຮຽນຮູ້ກະຫຼອດຊີວິດຢ່າງເທົ່າທຽມກັນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ
ການ.

ມາດຕາ 7(ປັບປຸງ) ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ການສຶກສາ

ພົນລະເມືອງ ທຸກຄົນໃນ ສປປ ລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະໃນການປະກອບທຶນ, ວັດຖຸປະກອນ,
ເທື່ອແຮງ, ສະຕິປັນຍາ ເພື່ອພັດທະນາການສຶກສາໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຄຸນນະພາບລວມທັງ
ສຶກສາອົບຮົມ, ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຮຽນ, ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ.

ມາດຕາ 8(ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ
ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9(ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບການພັດທະ
ນາວຽກງານສຶກສາດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນດ້ານວິຊາການ, ວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ຂໍ້ມູນຂ່າວ
ສານ ແລະ ການສື່ສານ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ການສິດສອນ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການສຶກສາ, ການຍາດ
ແຍ່ງທຶນຮອນໃນການສ້າງ, ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບການສຶກສາ, ປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນ
ຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

ໝວດທີ 1

ການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ

ມາດຕາ 10(ປັບປຸງ) ການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ

ການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ຢູ່ ໃນໂຮງຮຽນຢ່າງເປັນ
ລະບົບປົກກະຕິ, ມີການກຳນົດເວລາຮຽນ ແລະ ມີເນື້ອໃນຫຼັກສູດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານການສຶກ
ສາແຫ່ງຊາດ.

ການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ;
2. ສາມັນສຶກສາ;
3. ອາຊີວະສຶກສາ;

4. ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 11(ປັບປຸງ) ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ

ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ແມ່ນ ການລ້ຽງດູເດັກໃນໂຮງລ້ຽງເດັກ, ການຮຽນ-ການສອນໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານ ແລະ ສະຖານການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນອື່ນ ໂດຍມີຈຸດໝາຍ ເພື່ອພັດທະນາເດັກໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ພັດທະນາການທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ, ສະຕິປັນຍາ, ອາລົມຈິດ, ພາສາ ແລະ ຮຽນຮູ້ຊີວິດສັງຄົມ ເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມ ເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ.

ມາດຕາ 12(ໃໝ່) ໂຄງປະກອບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ

ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ປະກອບດ້ວຍຊັ້ນຮຽນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊັ້ນລ້ຽງເດັກ ຮັບເດັກອາຍຸແຕ່ ສາມເດືອນ ຫາ ຕໍ່ກວ່າ ສາມປີ;
2. ຊັ້ນອະນຸບານສຶກສາ ຮັບເດັກອາຍຸແຕ່ ສາມປີ ຫາຕໍ່ກວ່າ ຫົກປີ.

ໃນຊັ້ນອະນຸບານສຶກສາ ຍັງມີ ກຸ່ມຮຽນຜ່ານການຫຼິ້ນ ແລະ ຫ້ອງກຽມປະຖົມ.

ມາດຕາ 13(ປັບປຸງ) ສາມັນສຶກສາ

ສາມັນສຶກສາ ແມ່ນ ການຮຽນ-ການສອນ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານທົ່ວໄປ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ປະຖົມສຶກສາ, ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ, ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ແລະ ໃຊ້ເວລາຮຽນທັງໝົດ ສິບສອງປີ ໂດຍມີຈຸດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຖົມສຶກສາ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ມີຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຟັງ, ການອ່ານ, ການຂຽນ, ການເວົ້າ, ການເບິ່ງ, ການຖາມ, ການຄິດໄລ່, ການສຸຂານາໄມ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ການຝຶກແອບສິລະປະຂັ້ນພື້ນຖານ;
2. ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບພາສາລາວ, ຄະນິດສາດ, ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ-ສັງຄົມ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ສິລະປະ, ກິດໝາຍ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ວິຊາຊີບ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດສຳລັບຮຽນຕໍ່ໃນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ;
3. ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ເພື່ອຍົກລະດັບ ແລະ ຂະຫຍາຍເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ຮຽນມານັ້ນ ນອກຈາກນີ້ ຍັງຕ້ອງລົງເລິກບາງວິຊາ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະ ພອນສະຫວັນຂອງຜູ້ຮຽນ ສຳລັບຮຽນຕໍ່ອາຊີວະສຶກສາ, ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ປະກອບອາຊີບ.

ມາດຕາ 14(ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບສາມັນສຶກສາ

ສາມັນສຶກສາປະກອບດ້ວຍ ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ.

1. ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແມ່ນ ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນຂອງສາຍສາມັນສຶກສາ, ມີກຳນົດເວລາຮຽນ ຫ້າປີ;

2. ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ແມ່ນ ການສຶກສາຖັດຈາກຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ທີ່ມີກຳນົດເວລາ ຮຽນ ເຈັດປີ ປະກອບດ້ວຍ ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ.

ກ. ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ແມ່ນ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ທີ່ມີກຳນົດເວລາ ຮຽນ ສີ່ປີ;

ຂ. ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ແມ່ນ ການສຶກສາທີ່ສືບຕໍ່ການຮຽນ-ການສອນ ຈາກມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ທີ່ມີກຳນົດເວລາຮຽນ ສາມ ປີ.

ມາດຕາ 15(ປັບປຸງ) ອາຊີວະສຶກສາ

ອາຊີວະສຶກສາ ແມ່ນ ການສຶກສາເຕັກນິກວິຊາຊີບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ໂດຍມີ ຈຸດໝາຍ ສ້າງ, ພັດທະນາ ຜູ້ຮຽນ ແລະ ຜູ້ຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ມີ ຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານ ງານ, ວິຊາຊີບ, ວຽກເຮັດງານທຳ, ວິໄນແຮງງານ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແຮງງານ.

ມາດຕາ 16(ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບອາຊີວະສຶກສາ

ອາຊີວະສຶກສາ ປະກອບດ້ວຍ ອາຊີວະສຶກສາ ຊັ້ນຕົ້ນ, ຊັ້ນກາງ ແລະ ຊັ້ນສູງຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອາຊີວະສຶກສາ.

ມາດຕາ 17(ປັບປຸງ) ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນ ການສຶກສາຖັດຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ, ວິຊາຊີບ ຊັ້ນກາງ ຫຼື ທຽບເທົ່າຕາມຫຼັກສູດການສຶກສາ ໂດຍເລີ່ມແຕ່ລະດັບອະນຸປະລິນຍາ ຈົນເຖິງ ປະລິນຍາ ເອກ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການສຶກສາຕະຫຼອດຊີວິດ ໂດຍມີຈຸດໝາຍ ສ້າງນັກວິຊາການ, ນັກວິຊາສະເພາະ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກວິທະຍາສາດ.

ມາດຕາ 18(ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ປະກອບດ້ວຍ ອະນຸປະລິນຍາ, ປະລິນຍາຕີ, ປະລິນຍາໂທ, ປະລິນຍາ ເອກ ແລະ ການສຶກສາຫຼັງປະລິນຍາ.

ສຳລັບ ການສຶກສາຫຼັງປະລິນຍາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ໝວດທີ 2 ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

ມາດຕາ 19(ປັບປຸງ) ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແມ່ນ ການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ທີ່ມີເນື້ອໃນຫຼັກສູດ ແລະ ຂັ້ນຮຽນຕ່າງໆ ຄືກັບການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ຕ່າງແຕ່ວິທີການຈັດການສອນ-ການຮຽນ, ເວລາ, ຮູບການ ຕາມເງື່ອນໄຂຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງຜູ້ຮຽນ, ການຮຽນໜັງສື ຕ້ອງຄວບຄູ່ກັບ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ.

ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ປະກອບດ້ວຍ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແລະ ການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ.

ມາດຕາ 20(ໃໝ່) ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຕາມລະບົບປົກກະຕິ

ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຕາມລະບົບປົກກະຕິ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື;
2. ການບຳລຸງຍົກລະດັບການສຶກສາ;
3. ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ.

ມາດຕາ 21(ໃໝ່) ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື

ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແມ່ນ ການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ໃຫ້ກຸ່ມເບົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ດ້ອຍ ໂອກາດ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ເຂົ້າຮຽນ ໂດຍມີຈຸດໝາຍ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດ ອ່ານ, ຂຽນພາສາລາວ ແລະ ຄິດໄລ່ເລກໄດ້ ຂັ້ນພື້ນຖານ.

ມາດຕາ 22(ໃໝ່) ການບຳລຸງຍົກລະດັບການສຶກສາ

ການບຳລຸງຍົກລະດັບການສຶກສາ ແມ່ນ ການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ທີ່ສືບຕໍ່ຈາກການລົບ ລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ເພື່ອເຂົ້າຮຽນຂັ້ນປະຖົມສຶກສາ, ຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ຫຼື ສູງກວ່ານັ້ນ ໂດຍມີຈຸດ ໝາຍ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິທະຍາສາດເຕັກນິກສູງຂຶ້ນ ເພື່ອຍົກຄຸນ ນະພາບຊີວິດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 23(ໃໝ່) ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ

ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ ແມ່ນ ການພັດທະນາຄວາມຮູ້, ທັກສະ, ຄວາມຊຳນິ ຊຳນານ ແລະ ຄຸນສົມບັດໃນການປະກອບອາຊີບໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການພັດທະນາອາຊີບເດີມໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໂດຍມີຈຸດໝາຍສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 24(ໃໝ່) ການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ

ການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ ແມ່ນ ການສຶກສາທີ່ມີເນື້ອໃນກວ້າງຂວາງ ແລະ ບໍ່ຈຳກັດ ຂອບເຂດ ທັງແມ່ນການຮຽນ, ການຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍຕົນເອງ ດ້ວຍຫຼາຍວິທີ ລວມທັງຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ຊຶ່ງບໍ່ ຈຳກັດເວລາ, ເນື້ອໃນ ແລະ ສະຖານທີ່ຮຽນ. ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການ ສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 25(ໃໝ່) ຮູບແບບການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ມີຮູບແບບການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ແບບປະຈຳທີ່;
2. ການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ແບບເຄື່ອນທີ່;
3. ການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ແບບທາງໄກ.

ການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງໃນແຕ່ລະຮູບແບບນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 26(ໃໝ່) ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ

ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແມ່ນ ການສຶກສາທີ່ປະສົມປະສານ ລະຫວ່າງ ການສຶກສາໃນ ໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກຄົນ ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໄດ້ຮັບການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດ ຊີວິດ ເພື່ອສ້າງສັງຄົມພູມປັນຍາ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາ.

ໝວດທີ 3

ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການສຶກສາພາກບັງຄັບ

ມາດຕາ 27(ໃໝ່) ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ

ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແມ່ນ ການຮຽນ-ການສອນ ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ຂັ້ນພື້ນຖານ ເພື່ອສາ ມາດປະກອບອາຊີບ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສັງຄົມ ພ້ອມທັງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຮຽນຮູ້ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ລັດ ກຳນົດເອົາຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ເປັນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ.

ມາດຕາ 28(ໃໝ່) ການສຶກສາພາກບັງຄັບ

ການສຶກສາພາກບັງຄັບ ແມ່ນ ການສຶກສາທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ຊຶ່ງຕ້ອງຮຽນ ໃຫ້ຈົບ.

ລັດ ກຳນົດເອົາການສຶກສາ ແຕ່ຂັ້ນປະຖົມສຶກສາ ຈົນຈົບຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ເປັນການສຶກສາພາກບັງຄັບ.

ພາກທີ III
ສະຖານການສຶກສາ

ມາດຕາ 29(ບັບປຸງ) ສະຖານການສຶກສາ

ສະຖານການສຶກສາ ແມ່ນ ບ່ອນດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຝຶກປະຕິບັດຕົວຈິງ ທັງໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນທັງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ສູນ, ໂຮງຮຽນ, ວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນ ຫຼື ວິທະຍາຄານ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ.

ມາດຕາ 30(ໃໝ່) ປະເພດສະຖານການສຶກສາ

ສະຖານການສຶກສາ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານລ້ຽງເດັກ ແລະ ພັດທະນາເດັກ ເອີ້ນວ່າ ໂຮງລ້ຽງເດັກ ຫຼື ສູນພັດທະນາເດັກ;
2. ສະຖານການຮຽນ-ການສອນເດັກອະນຸບານ ເອີ້ນວ່າ ໂຮງຮຽນອະນຸບານ;
3. ສະຖານການຮຽນ-ການສອນຂັ້ນປະຖົມສຶກສາ ເອີ້ນວ່າ ໂຮງຮຽນມູນລະປະຖົມ ແລະ ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ;
4. ສະຖານການຮຽນ-ການສອນຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ເອີ້ນວ່າ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ, ໂຮງຮຽນ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ແລະ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນ;
5. ສະຖານການຮຽນ-ການສອນຂອງອາຊີວະສຶກສາ ເອີ້ນວ່າ ສູນຝຶກອົບຮົມ, ໂຮງຮຽນ, ວິທະຍາໄລ ແລະ ສະຖາບັນ;
6. ສະຖານການຮຽນ-ການສອນຂອງການສຶກສາຂັ້ນສູງ ເອີ້ນວ່າ ວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນ ຫຼື ວິທະຍາຄານ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ;
7. ສະຖານການຮຽນ-ການສອນຂອງການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ເອີ້ນວ່າ ສູນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຂັ້ນຕ່າງໆ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ສະຖານການສຶກສາແຕ່ລະປະເພດ ອາດຈະມີການເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ປ່ຽນແປງຕາມການຕົກລົງຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ມາດຕາ 31(ບັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຮັບຮອງ ສະຖານການສຶກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຮັບຮອງ ສະຖານການສຶກສາໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ການພິຈາລະນາ ຮັບຮອງ ສະຖານການສຶກສາ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດການສຶກສາ ແລະ ມາດຕະຖານການສ້າງຕັ້ງສະຖານການສຶກສາ ໂດຍແມ່ນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ສຳລັບມະຫາວິທະຍາໄລ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ສຳລັບສະຖານການສຶກສາຂອງພາກເອກະຊົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງ ເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກຳນົດເວລາຂອງການພິຈາລະນາການຮັບຮອງ ສະຖານການສຶກສາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 32(ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານສະຖານການສຶກສາ

ສະຖານການສຶກສາ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມີ ມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ຄື ຫຼັກສູດ, ສື່ການ ຮຽນ-ການສອນ, ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກ.

ມາດຕະຖານລະອຽດຂອງສະຖານການສຶກສາ ລວມທັງການສຶກສາສຳລັບຄົນພິການ ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ພາກທີ IV

ຫຼັກສູດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ການສຶກສາ

ໝວດທີ 1

ຫຼັກສູດການສຶກສາ

ມາດຕາ 33(ປັບປຸງ) ຫຼັກສູດການສຶກສາ

ຫຼັກສູດການສຶກສາ ແມ່ນ ເອກະສານ ທີ່ກຳນົດຫຼັກການ, ຈຸດໝາຍຂອງການສຶກສາ, ໂຄງ ສ້າງເນື້ອໃນວິຊາຕ່າງໆ, ວິທີການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນຂອງແຕ່ລະຊັ້ນ, ແຕ່ລະສາຍ, ການວັດ ຜົນ ແລະ ການປະເມີນຜົນວິຊາຮຽນຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ, ທັກ ສະ, ຄວາມສະຫຼາດ ແລະ ຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ.

ຫຼັກສູດການສຶກສາ ປະກອບດ້ວຍ ຫຼັກສູດການສຶກສາແຫ່ງຊາດ, ຫຼັກສູດການສຶກສາທ້ອງ ຖິ່ນ ແລະ ຫຼັກສູດການສຶກສານານາຊາດ ຫຼື ຫຼັກສູດສອງພາສາ.

ມາດຕາ 34(ໃໝ່) ເນື້ອໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ

ເນື້ອໃນຫຼັກສູດການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ສາມ ລັກສະນະ ແລະ ຫ້າ ຫຼັກມູນ ຂອງການສຶກສາ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ເນື້ອໃນຫຼັກສູດການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບກັນ ໃນທົ່ວປະເທດ ສຳລັບທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີຈຸດພິເສດ, ທ່າແຮງ ແລະ ພູມປັນຍາທີ່ໂດດເດັ່ນ ກໍສາມາດກຳນົດເຂົ້າເປັນເນື້ອໃນຫຼັກສູດການສຶກສາທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການເຫັນດີ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ສຳລັບຫຼັກສູດນານາຊາດ ຫຼື ຫຼັກສູດສອງພາສາ ລະຫວ່າງ ພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 35(ປັບປຸງ) ການຮັບຮອງເນື້ອໃນຫຼັກສູດ

ເນື້ອໃນຫຼັກສູດຂອງການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ແຕ່ລະຊັ້ນ ແຕ່ລະສາຍ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີມາດຕະຖານ ແລະ ປະກາສະນີຍະບັດທຽບເທົ່າກັນ ໂດຍການຮັບຮອງຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ສຳລັບມາດຕະຖານຫຼັກສູດ ແລະ ປະກາສະນີຍະບັດ ລະຫວ່າງ ປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດບົນພື້ນຖານການຕົກລົງຮ່ວມກັນຂອງສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ ແຕ່ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານການສຶກສາຂອງບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 36(ປັບປຸງ) ການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງຫຼັກສູດ

ສະຖານການສຶກສາ ສາມາດພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຫຼັກສູດການສຶກສາຂອງຕົນຕາມແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາການສຶກສາ ໂດຍການເຫັນດີ ແລະ ຮັບຮອງຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ມາດຕາ 37 ການອະນຸມັດຫຼັກສູດ

ຫຼັກສູດການສຶກສາ ທຸກຊັ້ນ ທຸກສາຍ ແລະ ທຸກຮູບແບບໃນລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ ແລະ ປະກາດໃຊ້.

ຫຼັກສູດການສຶກສາສະເພາະທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນ ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ຫຼັກສູດວິຊາສະເພາະຂະແໜງການ ແມ່ນ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າສະເໜີໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ.

ມາດຕາ 38(ປັບປຸງ) ການກຳນົດເວລາຮຽນ

ການກຳນົດເວລາຮຽນຂອງການສຶກສາທຸກຊັ້ນ ແລະ ທຸກສາຍໃນລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຫຼັກສູດທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ກຳນົດເພື່ອຮັບປະກັນເນື້ອໃນ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງການສຶກສາ.

ກຳນົດເວລາໃນການຮຽນ-ການສອນ ແຕ່ລະຊັ້ນ ແລະ ແຕ່ລະສາຍ ຂອງສະຖານການສຶກສາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 39 ການສອບເສັງ ແລະ ການອອກປະກາສະນິຍະບັດ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການສອບເສັງ, ການອອກປະກາສະນິຍະບັດ ຂອງທຸກຊັ້ນ ແລະ ທຸກສາຍ ທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຮັບຮອງ ການທຽບປະກາສະນິຍະບັດການສຶກສາ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 40(ປັບປຸງ) ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນການຮຽນ-ການສອນ

ພາສາລາວ ແລະ ອັກສອນລາວ ແມ່ນ ພາສາ ແລະ ອັກສອນທາງການ ທີ່ໃຊ້ໃນການຮຽນ-ການສອນໃນສະຖານການສຶກສາ.

ຕົວເລກລາວ ແລະ ຕົວເລກສາກົນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ ໂດຍເລີ່ມແຕ່ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 41(ໃໝ່) ການຮຽນ-ການສອນ ພາສາຕ່າງປະເທດ

ສະຖານການສຶກສາ ສາມາດຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນພາສາຕ່າງປະເທດ, ໃນນັ້ນໃຫ້ເອົາພາສາອັງກິດ ເປັນວິຊາບັງຄັບ ໂດຍເລີ່ມແຕ່ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ ສາມ ຂຶ້ນໄປ. ສ່ວນພາສາອື່ນໃຫ້ເລືອກຮຽນ, ເລືອກສອນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ຂອງສະຖານການສຶກສາ.

ໝວດທີ 2

ເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາ

ມາດຕາ 42(ໃໝ່) ເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາ

ເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ລະບົບເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການ ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີເຂົ້າມາໃຊ້ໃນການຮຽນ-ການສອນ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການສຶກສາ.

ມາດຕາ 43(ໃໝ່) ການຜະລິດ, ການສະໜອງ, ການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສຶກສາ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ການສະໜອງ, ການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາ ເຊັ່ນ

ທ້ອງສະໝຸດ, ທ້ອງທົດລອງ, ທ້ອງວິເຄາະ, ທີ່ພິພິທະພັນ, ທ້ອງຟ້າຈຳລອງ, ສວນສັດ, ສວນສາທາລະນະ, ສວນພິກສາສາດ, ສວນວິທະຍາສາດ, ສູນເຕັກໂນໂລຊີ, ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດໄວ້.

ພາກທີ V ຜູ້ຮຽນ

ມາດຕາ 44(ປັບປຸງ) ຜູ້ຮຽນ

ຜູ້ຮຽນ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ກຳລັງສຶກສາຮຽນຮູ້ ຫຼື ຄົ້ນຄວ້າ ຢູ່ ທຸກຊັ້ນ, ທຸກຂັ້ນ ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ຂອງລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

ຜູ້ຮຽນ ມີ ສາມ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ນັກຮຽນ ແມ່ນ ຜູ້ຮຽນ ໃນຊັ້ນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ສາມັນສຶກສາ, ວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ, ວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ;
2. ນັກສຶກສາ ແມ່ນ ຜູ້ຮຽນ ໃນລະດັບວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ, ອະນຸປະລິນຍາ, ປະລິນຍາຕີ, ປະລິນຍາໂທ ແລະ ປະລິນຍາເອກ.
3. ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ເຮັດການວິໄຈ, ການຄົ້ນຄວ້າໃນຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຊອກຫາຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 45(ປັບປຸງ) ການອຸດໜູນຜູ້ຮຽນ

ຜູ້ຮຽນທີ່ມາຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ພິການ, ຜູ້ມີພອນສະຫວັນ ຫຼື ຜູ້ຮຽນເກີ່ງ ໂດຍສະເພາະເພດຍິງ ແລະ ເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການອຸດໜູນຕາມລະບຽບການ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສັງຄົມ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຮຽນດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຮູບການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ພິການໄດ້ເຂົ້າຮຽນຮ່ວມກັບຜູ້ຮຽນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 46 ການສຶກສາສຳລັບຜູ້ທີ່ມີບັນຫາ

ລັດ ມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂແກ່ຜູ້ທີ່ມີບັນຫາ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການສຶກສາ ແລະ ອົບຮົມດ້ານວິຊາຊີບ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 47(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຮຽນ

ຜູ້ຮຽນ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມສະເໝີພາບໃນການສຶກສາ ຮຽນຮູ້, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມກ້າວໜ້າ;
2. ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ, ການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ;
3. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ປົ້ນປົວຂັ້ນພື້ນຖານໂດຍບໍ່ເສັຍຄ່າ ສຳລັບການສຶກສາພາກບັງຄັບ;
4. ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການສຶກສາ ແລະ ປະກາສະນີຍະບັດ ເມື່ອສຳເລັດການສຶກສາ;
5. ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຕາມລະບຽບການ;
6. ສະເໜີຄຳເຫັນ ຕໍ່ຄູ, ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບຜົນການຮຽນ ແລະ ການປະພຶດພ້ອມທັງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາສະຖານການສຶກສາ;
7. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຂົ້າໃຊ້ບໍລິການທ້ອງສະໝຸດ ແລະ ທີ່ພິພິທະພັນ ໂດຍບໍ່ເສັຍຄ່າ;
8. ໄດ້ຮັບການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າເດີນທາງດ້ວຍພາຫະນະຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ;
9. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຜູ້ຮຽນ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບການສຶກສາ ແລະ ສະຖານການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ພັດທະນາຕົນເອງໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ມີຄຸນສົມບັດສົນທຳປະຕິວັດ, ເອົາໃຈໃສ່ການຮຽນ ແລະ ຮຽນໃຫ້ສຳເລັດ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຂອງສະຖານການສຶກສາ ລວມທັງກິດຈະກຳສາທາລະນະປະໂຫຍດ;
4. ເຄົາລົບ, ປະຕິບັດຄຳສັ່ງສອນຂອງຜູ້ນຳ, ຄູ ແລະ ຜູ້ປຶກຄອງ;
5. ປົກປັກຮັກສາສະຖານການສຶກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນການສຶກສາ, ສື່ການຮຽນ ແລະ ແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ອື່ນ ລວມທັງເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາ;
6. ສາມັກຄີຊ່ວຍເຫຼືອ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນໃນການສຶກສາຮຽນຮູ້;
7. ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນປາກົດການທຳຜິດໃນສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສັງຄົມ;
8. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ VI

ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ

ໝວດທີ 1

ຄູ

ມາດຕາ 48(ປັບປຸງ) ຄູ

ຄູ ແມ່ນ ຜູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສອນ, ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້, ສຶກສາອົບຮົມ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຮຽນດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ.

ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ລັດຖະກອນຄູ ແລະ ຄູທີ່ສອນໃນສະຖານການສຶກສາ ຂອງກຳລັງ ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 49(ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານຂອງຄູ

ຄູ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຫຼັກໝັ້ນ, ທັດສະນະການເມືອງຖືກຕ້ອງ, ຮັກ ແລະ ປົກປ້ອງລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ;
2. ມີຈັນຍາບັນຂອງຄູ ແລະ ມີຄຸນສົມບັດສົມທຳປະຕິວັດ;
3. ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິຊາສະເພາະ ໃນການສອນຢູ່ຊັ້ນຮຽນຕາມມາດຕະຖານ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
4. ມີປະກາສະນີຍະບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນວິຊາຄູ ຫຼື/ແລະ ໃບອະນຸຍາດການສອນ;
5. ມີຄວາມດຸໝັ່ນຊອກຮຽນຮູ້ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງຢູ່ເລື້ອຍໆ;
6. ມີສຸຂະພາບດີ.

ມາດຕາ 50(ປັບປຸງ) ນາມມະຍົດ ແລະ ຕຳແໜ່ງວິຊາການຄູ

ຄູທີ່ໄດ້ສອນໃນສະຖານການສຶກສາປະເພດຕ່າງໆ ມີ:

1. ນາມມະຍົດ: ຄູແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄູປະຊາຊົນ;
2. ຕຳແໜ່ງວິຊາການ: ຄູປະສົບການ, ຄູຊຳນານການ, ຄູຊ່ຽວຊານ, ຄູຊ່ຽວຊານອາວຸໂສ, ຜູ້ຊ່ວຍອາຈານ, ອາຈານ, ຮອງສາດສະດາຈານ, ສາດສະດາຈານ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ນາມມະຍົດ ແລະ ຕຳແໜ່ງວິຊາການຄູ ອາດຈະມີການ ເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ການປ່ຽນແປງຕາມການຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 51(ປັບປຸງ) ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະ ຂອງຄູ

ຄູ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງ, ປັບປຸງ, ຮຽບຮຽງ ບົດສອນ ແລະ ປຶ້ມຕຳລາ, ກຽມອຸປະກອນ ແລະ ສື່ການຮຽນ-ການສອນ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ບໍລິການ ທາງດ້ານວິຊາການແກ່ສັງຄົມ ຕາມລະບຽບການ;
2. ສອນຕາມຫຼັກສູດ, ຕາມວິຊາສະເພາະ ແລະ ຕາມຄວາມຊຳນານ;
3. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຜູ້ຮຽນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນທຳ;
4. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງການຈັດຕັ້ງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
5. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານວິຊາສະເພາະທີ່ຕົນສອນ ແລະ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສອນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ;
6. ສະເໜີຄຳຄິດຄຳເຫັນ ແລະ ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ;
7. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ກຽດສັກສີ ຂອງຕົນ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຄູ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ ແລະ ສະຖານການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ, ຮັກສາກຽດ ແລະ ສັກສີ ຂອງຄວາມເປັນຄູ;
3. ປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ຮຽນຢ່າງເປັນທຳ, ນັບຖື ແລະ ປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ຮຽນ;
4. ຊ່ວຍບຳລຸງຜູ້ຮຽນອ່ອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ, ບູກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮູ້ບຸນຄຸນພໍ່ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ, ຜູ້ອຸປະກາລະຄຸນ ແລະ ຄູ;
5. ນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ອາຄານສະຖານທີ່, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ສື່ການຮຽນ-ການສອນ;
6. ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະອາດສວຍງາມ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງສະຖານການສຶກສາ;
7. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ຂອງສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສັງຄົມ;
8. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 52(ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຄູ

ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຄູ ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ, ວິຊາການ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ສະຖານະທາງສັງຄົມ, ໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ, ຮັບບຳນານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສັງຄົມ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຄູ.

ມາດຕາ 53(ປັບປຸງ) ການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາຄູ

ການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາຄູ ຕ້ອງຮັບປະກັນທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຕາມມາດຕະຖານການສຶກສາ ແນໃສ່ປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສະຕິຊາດ.

ສະຖານການສຶກສາ, ການຈັດຕັ້ງ, ສັງຄົມ, ຊຸມຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄູ ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາສະເພາະຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ໝວດທີ 2

ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ

ມາດຕາ 54(ປັບປຸງ) ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ

ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ແມ່ນ ຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ກວດກາ, ແນະນຳ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຮຽນ-ການສອນ ຢູ່ ສະຖານການສຶກສາທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

ມາດຕະຖານ ຂອງບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ຂອງລັດຖະກອນທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 55(ໃໝ່) ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະຂອງບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ

ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມຂອບເຂດສິດ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ສະຖານການສຶກສາ ທີ່ຕົນສັງກັດ;
2. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ແລະ ວຽກງານອື່ນ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ປະກອບຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານສຶກສາ;

4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ
ການ.

ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ
ກ່ຽວກັບການສຶກສາຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ຮັກສາຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ແລະ ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮ້ອຍ ຂອງສະຖານ
ການສຶກສາ;
5. ເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ, ຮັກສາກຽດ ແລະ ສັກສີ ຂອງບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສັງຄົມ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 56(ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຕໍ່ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ

ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ຍົກລະດັບວິຊາສະ
ເພາະ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ສະຖານະທາງສັງຄົມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 57(ໃໝ່) ການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ

ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ສິ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂ
ໃຫ້ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ຂອງສະຖານການສຶກສາ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໄດ້ຮັບການຝຶກ
ອົບຮົມ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ແລະ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງຮອບດ້ານ ເພື່ອສ້າງເປັນຜູ້
ສືບທອດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງວຽກງານສຶກສາໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ພາກທີ VII

ການລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາ

ໝວດທີ 1

ການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 58(ປັບປຸງ) ການລົງທຶນຂອງລັດ

ການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນ ການສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນ
ມະນຸດ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະໜອງພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ສື່ການຮຽນ-ການສອນ, ສິ່ງ

ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນວຽກງານສຶກສາ ລວມທັງວຽກງານສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ໂພຊະນາການ.

ມາດຕາ 59(ປັບປຸງ) ແຫ່ງທຶນການສຶກສາ

ແຫ່ງທຶນການສຶກສາໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງຊຸມຊົນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ອົງການຈັດ

ຕັ້ງສັງຄົມທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານສຶກສາ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຂຶ້ນໄດ້.

ການສ້າງຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 60(ປັບປຸງ) ງົບປະມານຂອງຂະແໜງການສຶກສາ

ລັດ ຕ້ອງຈັດບູລິມະສິດ ແລະ ເພີ່ມອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາຈົນບັນລຸ ສິບແປດສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປ. ການສະໜອງງົບປະມານ ສຳລັບການບໍລິຫານປົກກະຕິ ໃຫ້ແກ່ສະຖານການສຶກສາຂອງລັດ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຕາມມູນຄ່າຫົວໜ່ວຍ. ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດແບ່ງງົບປະມານດັ່ງກ່າວຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 61(ປັບປຸງ) ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ສະຖານການສຶກສາ ມີສິດເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການການສຶກສາ ຕາມລະບຽບການທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຍົກເວັ້ນການສຶກສາພາກບັງຄັບ ທີ່ເປັນຂອງລັດ.

ໝວດທີ 2

ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ

ມາດຕາ 62(ປັບປຸງ) ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ໃນການສ້າງຕັ້ງສະຖານການສຶກສາລະດັບຕ່າງໆ, ເປີດການຮຽນ-ການສອນ ຕາມລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຕາມຫຼັກສູດທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາອະນຸມັດ ເພື່ອບໍລິການໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 63(ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາເອກະຊົນ

ລັດ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງສະຖານການສຶກສາເອກະຊົນ.

ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາເອກະຊົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບ ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຂອງລັດ.

ພາກທີ VIII

ການປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ ແລະ ຂອບວຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

ໝວດທີ 1

ການປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ

ມາດຕາ 64(ໃໝ່) ການປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ

ການປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ ແມ່ນ ການກຳນົດມາດຕະຖານ, ການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ກວດສອບ ຄຸນນະພາບການສຶກສາ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນດ້ວຍການຈັດຕັ້ງກົນໄກປະກັນຄຸນນະພາບພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຮັບຮອງ ແລະ ຍັ້ງຢືນຜົນຂອງການສຶກສາ, ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ຕໍ່ສັງຄົມ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຕໍ່ການຮຽນເຮັດໃຫ້ຜົນຂອງການສຶກສາ ມີມາດຕະຖານທຽບເທົ່າກັບມາດຕະຖານພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 65(ໃໝ່) ກົນໄກການປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ

ກົນໄກການປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ ປະກອບດ້ວຍ ການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ.

1. ການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍໃນ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຄຸນນະພາບຕາມມາດຕະຖານຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໂດຍແມ່ນສະຖານການສຶກສາເປັນຜູ້ປະເມີນ;

2. ການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍນອກ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ກວດສອບຄຸນນະພາບຕາມມາດຕະຖານ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຫຼື ຂອງສາກົນ ໂດຍແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະກັນຄຸນນະພາບພາຍນອກເປັນຜູ້ປະເມີນ.

ວິທີການປະເມີນການປະກັນຄຸນນະພາບ ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ 2
ຂອບວຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 66(ໃໝ່) ຂອບວຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

ຂອບວຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ການກຳນົດວຸດທິການສຶກສາແຕ່ລະລະດັບ ໂດຍ ກຳນົດຊຶ່ງເຂດຄວາມຮູ້, ຄວາມຊຳນານງານ ແລະ ປະສິບການຂອງຜູ້ຮຽນແຕ່ລະລະດັບ ໂດຍມີ ຈຸດປະສົງ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ;
2. ສະໜັບສະໜູນການຮຽນຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຊັ້ນ ແລະ ສາຍ ບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂການເຂົ້າ ຮຽນ, ການປະເມີນຜົນການຮຽນ ຂອງນັກສຶກສາ ໂດຍມີເກນມາດຕະຖານຮັບຮອງ;
3. ສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສໃນການຮັບຮູ້ຄຸນວຸດທິຂອງຜູ້ຖືປະກາສະນີຍະບັດ, ທຽບໂອນປະສິບ ການ ແລະ ການຮຽນຮູ້ທີ່ມີມາກ່ອນ;
4. ສົ່ງເສີມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນລະບົບການສຶກສາ ແລະ ວຸດທິການສຶກສາທີ່ໄດ້ຮັບ ເພື່ອເປັນ ພື້ນຖານໃນການສົມທຽບຜົນການຮຽນ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃນການສຶກສາຕໍ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 67(ໃໝ່) ການກຳນົດຂອບວຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

ຫຼັກການ ແລະ ວິທີການ ໃນການກຳນົດລະດັບຂອບວຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ IX
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ ຕໍ່ການສຶກສາ

ມາດຕາ 68(ປັບປຸງ) ການປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ

ຊຸມຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນດ້ານທຶນ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ອື່ນໆ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາການສຶກສາ.

ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການອື່ນ ມີພັນທະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ອຳນວຍ ຄວາມສະດວກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຄູ, ຜູ້ຮຽນ ເຂົ້າໄປສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ທັດສະນະສຶກສາ ແລະ ຝຶກງານຢູ່ບ່ອນປະກອບການຂອງຕົນ.

ສົມວນຊົນ ມີພັນທະໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ວຽກງານສຶກສາດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 69(ປັບປຸງ) ການປະກອບສ່ວນ ຂອງຄອບຄົວ

ຄອບຄົວ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນ ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ, ຫິນຮອນ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ສື່ການຮຽນ-ການສອນ, ການກໍ່ສ້າງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ບູລະນະສະຖານການສຶກສາ ຮ່ວມກັບ ຄະນະພັດທະນາການສຶກສາ, ສະຖານການສຶກສາ ແລະ ຄູ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ລູກຫຼານໃຫ້ໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ດີ, ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ພວກກ່ຽວໃຫ້ເປັນພົນລະເມືອງດີ ຂອງຊາດ.

**ພາກທີ X
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 70(ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ຮຽນ

ຫ້າມຜູ້ຮຽນ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ລະເມີດ ລະບຽບວິໄນຂອງສະຖານການສຶກສາ;
2. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ;
3. ທຸດຈະລິດໃນການຮຽນ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການສອບເສັງ ແລະ ການທົດສອບ;
4. ພົວພັນ, ຊື້-ຂາຍ, ເສບສິ່ງເສບຕິດ, ສິ່ງມຶນເມົາ, ສິ່ງລາມີກອະນາຈານ, ຫຼິ້ນການພະນັນທຸກປະເພດ ຢູ່ ສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ເຊັ່ນ ຮ້ານກິນດື່ມ, ຮ້ານສະໝຸກເກີ, ຮ້ານເກມ, ຮ້ານບັນເທີງ ແລະ ນຸ່ງເຄື່ອງແບບນັກຮຽນເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ;
5. ພົວພັນຊູ້ສາວ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ, ລະບຽບຂອງສະຖານການສຶກສາ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ;
6. ຄອບຄອງອາວຸດ, ວັດຖຸລະເບີດ ແລະ ສານເຄມີທີ່ຕ້ອງຫ້າມ;
7. ສ້າງກຸ່ມກ້ອນ, ພັກພວກ ເພື່ອກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບ ຢູ່ໃນສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສັງຄົມ;
8. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 71(ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຄູ

ຫ້າມຄູ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕໍ່ການສິດສອນ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່, ໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ, ຈັມເຈື້ອ ແລະ ພັກພວກ;
3. ບິດເບືອນເນື້ອໃນຫຼັກສູດ, ນຳໃຊ້ການສອນເພີ່ມໂດຍເປັນການບັງຄັບ;

4. ທຸດຈະລິດໃນການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການສອບເສັງ ແລະ ການທົດສອບ;
5. ທຸບຕີ, ຮ້າຍດ່າ, ທາລຸນ ແລະ ລຳອຽງຕໍ່ຜູ້ຮຽນ;
6. ແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີ ຫຼື ສ້າງຄວາມປັນປ່ວນພາຍໃນສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສັງຄົມ;
7. ເປີດເຜີຍ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ສິ່ງລາມິກອະນາຈານ;
8. ພົວພັນ, ຊື້-ຂາຍ, ເສບສິ່ງເສບຕິດ ແລະ ຫຼິ້ນການພະນັນ ທຸກປະເພດທີ່ຜິດກົດໝາຍ;
9. ນຸ່ງເຄື່ອງແບບຄູ ເຂົ້າໃນຮ້ານບັນເທີງ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ;
10. ໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ຫຼື ຕື່ມ ເຄື່ອງຕື່ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າໃນສະຖານການສຶກສາ;
11. ພົວພັນຊູ່ສາວ ຫຼື ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນກະທຳຜິດຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີ, ລະບຽບຂອງສະຖານການສຶກສາ;
12. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 72(ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ

ຫ້າມບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ສັ່ລາດບັງຫຼວງ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ຮັບ ແລະ ໃຫ້ສິນບິນ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
3. ທຸດຈະລິດໃນການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການສອບເສັງ ແລະ ການທົດສອບ;
4. ສ້າງກຸ່ມກ້ອນ, ພັກພວກ ເພື່ອແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີ ຫຼື ສ້າງຄວາມບໍ່ສະຫງົບໃນອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ, ໃນສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສັງຄົມ;
5. ຊື້-ຂາຍ, ພົວພັນກັບສິ່ງເສບຕິດ ແລະ ຫຼິ້ນການພະນັນທຸກປະເພດທີ່ຜິດກົດໝາຍ;
6. ພົວພັນຊູ່ສາວ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ, ລະບຽບຂອງສະຖານການສຶກສາ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອື່ນດ້າງມ;
7. ເປີດເຜີຍ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ສິ່ງລາມິກອະນາຈານ;
8. ໂຄສະນາສິ່ງເສີມເຄື່ອງຕື່ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າໃນສະຖານການສຶກສາ;
9. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 73(ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບສະຖານການສຶກສາ

ຫ້າມສະຖານການສຶກສາ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່-ຂາຍ, ໂຄສະນາ, ສົ່ງເສີມເຄື່ອງຕົ້ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າ, ສົ່ງເສບຕິດ, ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງຕົ້ມທີ່ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ;
2. ໂອນ ແລະ ແລກປ່ຽນອາຄານ ຫຼື ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນອື່ນ ຂອງຕົນ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
3. ນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ການຮຽນ-ການສອນ;
4. ກຳນົດຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າຮຽນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 74(ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຄອບຄົວ

ຫ້າມຄອບຄົວ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ກົດກັ້ນ, ລຳອຽງລູກ ແລະ ຜູ້ຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນໃນການສຶກສາ;
2. ສະແດງພິດຕິກຳທີ່ສົ່ງເສີມເດັກໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
3. ໃຊ້ແຮງງານຜູ້ຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ຊຶ່ງມີຜົນສະທ້ອນເຖິງການຮຽນ;
4. ໃຫ້ສິນບິນ ແກ່ ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 75(ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັດຂວາງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ, ກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕ່າງແໜ່ງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ, ຈັມເຈື້ອ ແລະ ພັກພວກ;
3. ເຄື່ອນໄຫວທີ່ເປັນການແຕະຕ້ອງເຖິງກຽດສັກສີ ຫຼື ບົດບາດຂອງຄູ, ບຸກຄະລາກອນ ການສຶກສາ ແລະ ສະຖານການສຶກສາ;
4. ໂຄສະນາຂວນເຊື່ອ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ ເກີນຄວາມເປັນຈິງ;
5. ບໍລິການສິ່ງມືນເມົາ, ສົ່ງເສບຕິດ, ຫຼີ້ນການພະນັນທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ບັນເທິງ ແລະ ສົ່ງສຽງ ດັ່ງຢູ່ໃນບໍລິເວນ ແລະ ບ່ອນໃກ້ຄຽງ ສະຖານການສຶກສາ;
6. ນຳໃຊ້ກາໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ປະພຶດໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;

8. ເຜີຍແຜ່ ສິ່ງລາມິກອະນາຈານ ທີ່ຂັດກັບຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ພາຍໃນ
ສະຖານການສຶກສາ;

9. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ XI ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 76(ໃໝ່) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 77(ໃໝ່) ການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດເຈລະຈາດ້ວຍການໄກ່
ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມກັນ.

ມາດຕາ 78(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການສຶກ
ສາທິການ ແລະ ກິລາ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ ແລະ
ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 79(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້
ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 80(ໃໝ່) ການຕັດສິນຂອງສານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນວຽກງານສຶກສາ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາ
ຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 81(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ XII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານສຶກສາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ

ມາດຕາ 82(ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານສຶກສາ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄະນະພັດທະນາການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
2. ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ;
4. ສະຖານການສຶກສາ.

ມາດຕາ 83(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນງານ, ໂຄງການພັດທະນາການສຶກສາ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນງານ, ໂຄງການພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ;
3. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານການສຶກສາ;
4. ສ້າງ, ພັດທະນາຫຼັກຮູດ, ອຸປະກອນ, ສື່ການຮຽນ-ການສອນໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ແລະ ຊຶ້ນຳການຈັດຕັ້ງຝຶກອົບຮົມ, ການນຳໃຊ້;
5. ຊຶ້ນຳການປະຕິບັດແຜນການສຶກສາພາກບັງຄັບ ແລະ ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື;
6. ກຳນົດມາດຕະຖານການສຶກສາ ແລະ ສະຖານການສຶກສາ ;

7. ສ້າງ, ນຳໃຊ້, ບຳລຸງ, ຄຸ້ມຄອງ ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ;
8. ຄຸ້ມຄອງບັນດາ ມະຫາວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນ ແລະ ສະຖານການສຶກສາອື່ນ
ຕາມລະບຽບການ;
9. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້, ກວດກາ, ກວດການ ແລະ ປະເມີນຜົນວຽກງານສຶກສາ;
10. ປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກ
ສາ;
11. ພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ;
12. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສຶກສາ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກ
ກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 84(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ
ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້ :

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກ
ສາ ມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການສະເພາະຂອງຕົນແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ຕິດຕາມ, ຊີ້ນຳ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ
ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການສຶກສາພາກບັງຄັບ, ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ຍົກ
ລະດັບການສຶກສາ ຕິດພັນກັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ;
4. ສະເໜີແຜນການບຳລຸງ, ສ້າງ, ນຳໃຊ້ ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ;
5. ຄຸ້ມຄອງບັນດາ ວິທະຍາໄລ ແລະ ສະຖານການສຶກສາອື່ນ ຕາມລະບຽບການ;
6. ຄຸ້ມຄອງຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ລວມທັງການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນ;
7. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້ , ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ກວດການ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການປະຕິບັດ
ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາການສຶກສາ;
8. ປະສານສົມທົບກັບ ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ
ສຶກສາ;
9. ພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ
ຕາມການມອບໝາຍ;
10. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສຶກສາໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ
ກິລາ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 85(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານສຶກສາ;
2. ເຜີຍແຜ່, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການສຶກສາພາກບັງຄັບ, ການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ຍົກ ລະດັບການສຶກສາ ຕິດພັນກັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ;
4. ສະເໜີແຜນການບຳລຸງ, ສ້າງ, ນຳໃຊ້ ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ;
5. ຄຸ້ມຄອງສະຖານການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ປະຖົມສຶກສາ, ມັດທະຍົມສຶກສາ ແລະ ສະຖານການສຶກສາອື່ນ ຕາມລະບຽບການ;
6. ຄຸ້ມຄອງຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ລວມທັງການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນ;
7. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້ , ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ກວດການ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການປະຕິບັດ ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາການສຶກສາ;
8. ປະສານສົມທົບກັບ ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສຶກສາ;
9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສຶກສາໃຫ້ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 86(ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຖານການສຶກສາ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ສະຖານການສຶກສາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ອອກລະບຽບການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ຕາມຈຸດພິເສດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ຄົບເນື້ອໃນຫຼັກສູດ ຕາມ ສາມລັກສະ ນະ ຫ້າ ຫຼັກມູນຂອງການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ຍັງຍືນການສຶກສາຕາມຂັ້ນຂອງຜູ້ຮຽນ;
4. ໃຫ້ການບໍລິການ ດ້ານວິຊາການ ແກ່ສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບຕາມ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ;

5. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
6. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ສ້ອມແປງອາຄານ ສະຖານທີ່, ວັດຖຸປະກອນ, ສື່ ການຮຽນ-ການສອນ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕາມລະບຽບການ;
7. ເກັບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການການຮຽນ-ການສອນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
8. ພິຈາລະນາ ການຮັບ ແລະ ບັນຈຸ ຄູ, ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮຽນຕາມ ແຜນການ;
9. ຍ້ອງຍໍ ແລະ ລົງວິໄນຕໍ່ ຄູ, ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮຽນ ຕາມລະບຽບ ການ;
10. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດສິດສະເໜີພາບຂອງຜູ້ຮຽນ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳຂອງຄູ, ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮຽນ;
11. ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນປາກົດການຫຍໍ້ຫໍ້, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ, ປອດໄພ, ອະນຸລັກ ແລະ ສິ່ງເສີມ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ;
12. ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບອົງການປົກຄອງ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ຊຸມຊົມ, ຜູ້ປົກຄອງ, ສະມາຄົມພໍ່ແມ່ນັກຮຽນ, ຄະນະພັດທະນາການສຶກສາ, ອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ -ບໍລິຫານວຽກງານ;
13. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນວຽກງານສຶກສາ ແລ້ວສະຫຼຸບ, ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນ ເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນຳໃຊ້ສິດ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 87(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄະນະພັດທະນາການສຶກສາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄະນະພັດທະນາການສຶກສາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃນການສ້າງ ແຜນ, ແບ່ງງົບປະມານ, ລົງທຶນ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຈັດຫາ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສະຖານການ ສຶກສາ, ວັດຖຸປະກອນ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານສຶກສາ ມີຄຸນນະພາບ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 88(ປັບປຸງ) ສະພາທີ່ປຶກສາການສຶກສາ

ສະພາທີ່ປຶກສາການສຶກສາ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ, ປັນຍາຊົນ, ຜູ້ຕາງໜ້າ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ຜູ້ປະກອບການດ້ານທຸລະກິດ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານນະໂຍບາຍ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການພັດທະນາການສຶກສາ.

ການສ້າງຕັ້ງສະພາທີ່ປຶກສາການສຶກສາ ຂອງສະຖານການສຶກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ວາງອອກ.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາທີ່ປຶກສາການສຶກສາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານສຶກສາ

ມາດຕາ 89(ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານສຶກສາ

ອົງການກວດກາວຽກງານສຶກສາ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ປະກອບດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 90(ໃໝ່) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານສຶກສາ ມີ ເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການປະພຶດ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ;
4. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ປະກອບການດ້ານການສຶກສາ;
5. ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ການເງິນ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;

6. ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຶກສາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 91(ໃໝ່) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານສຶກສາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນຕາມແຜນການຢ່າງ ເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ພາກທີ XIII

ວັນຄູແຫ່ງຊາດ, ກາໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 92(ປັບປຸງ) ວັນຄູແຫ່ງຊາດ

ລັດ ກຳນົດເອົາວັນທີ 7 ຕຸລາ ເປັນວັນຄູແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງເປັນວັນພັກລັດຖະການ ສຳລັບ ຄູ, ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮຽນ.

ທຸກຂະແໜງການ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະ ຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊົນ ປະກອບສ່ວນ ໃນການສະເຫຼີມສະຫຼອງ ວັນຄູ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອລະນຶກເຖິງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຜູ້ເປັນຄູ.

ມາດຕາ 93(ປັບປຸງ) ກາໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສຶກສາ ມີ ກາໝາຍ, ເຄື່ອງແບບຂອງຄູ, ບຸກຄະລາກອນການສຶກ ສາ, ເຄື່ອງແບບຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ຕາປະທັບຂອງຕົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງ ລັດຖະການ.

ກາໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ XIV

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 94(ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 95(ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໂໝ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ XV

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 96 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 97(ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ ລົງວັນທີ 3 ກໍລະກົດ 2007;

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປານີ ຢາທິດີ